

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 110/2020-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], obaja [REDACTED] zastúpených spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 80/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 80/2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Stará Ľubovňa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 80/2012 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva spoločne a nerozdielne finančné zadostučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Stará Ľubovňa povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva trovy konania v sume 640,66 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatšesť centov), ktoré je Okresný súd Stará Ľubovňa povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu spoločnosti URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažostná argumentácia sťažovateľov

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 110/2019-22 z 11. marca 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 80/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uviedli, že sú v procesnej pozícii žalobcov v napadnutom konaní o odstránenie stavieb s príslušenstvom a vypratanie hnutelných vecí.

Sťažovatelia namietajú, že okresný súd nekoná plynulo bez zbytočných prietáhov, v dôsledku čoho je vec aj po viac ako ôsmich rokoch stále na okresnom súde bez meritórneho rozhodnutia.

3. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovatelia sú toho názoru, že v napadnutom konaní aj naďalej dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušovaniu ich označených práv, preto navrhujú, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa 1 a sťažovateľky 2 na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1. Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/80/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Stará Ľubovňa sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C/80/2012 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi 1 priznáva voči Porušovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15.000,- Eur, ktoré je Porušiteľ povinný vyplatiť Sťažovateľovi 1 do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľke 2 priznáva voči Porušovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15.000,- Eur, ktoré je Porušovateľ povinný vyplatiť Sťažovateľovi 2 do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Porušovateľ je povinný nahradiť spoločne a nerozdielne Sťažovateľovi 1 a Sťažovateľovi 2 náhradu trov právneho zastúpenia, a to v sume 623,37 EUR a to na bankový účet právneho zástupcu Sťažovateľa 1 a Sťažovateľa 2, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Vyjadrenie okresného súdu a ďalšie podania sťažovateľov

4. Ústavný súd 25. marca 2020 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

5. Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 10. júla 2020. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti a v podstatnom uviedol, že sťažovatelia v značnom rozsahu prispeli k dĺžke napadnutého konania tým, že úkony a podania „*vzhľadom na obsah, neúplnosť čo do náležitého splnenia zákonom v súvislosti s nimi požadovaných náležitostí a pod., nesmerujú aktívne k vytvoreniu stavu umožňujúceho plynulé pokračovanie v konaní... možno akceptovať, že boli učené určité podania žalobcov, ale absolútne nie v zmysle najmä riadneho, úplného, pravdivého popisu skutkového stavu, náležitého a včasného označenia žalovaných a uvedenia ktorému zo žalovaných akú povinnosť žiadajú uložiť... nesmerujú aktívne k vytvoreniu stavu umožňujúceho plynulé pokračovanie v konaní*“.

Okresný súd vo svojom vyjadrení ďalej tiež pripustil, že nepochybne došlo v dotknutom konaní k prieťahom, avšak nie k zbytočným, s poukazom na skutkovú a právnu zložitosť veci spočívajúcu v tom, že na označených parcelách v spoluvlastníctve sťažovateľov stojí rímska osada, a s tým spojené komplikácie pri identifikácii žalovaných, ich stavieb, zamerania, ako aj samotného času výstavby a pod.

Predseda okresného súdu v závere svojho vyjadrení navrhol vysloviť, že „*práva sťažovateľov, uvádzané v podanej sťažnosti, porušené neboli*“.

6. Predmetný súdny spis bol ústavnému súdu doručený 10. júla 2020. Ústavný súd po preštudovaní obsahu súdneho spisu konštatuje, že predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení neuviedol chronológiu úkonov strán sporu ani úkonov okresného súdu, preto ústavný súd pristúpil k spracovaniu chronológie úkonov pre účely posúdenia dôvodnosti prerokúvanej sťažnosti.

7. Z predloženého súdneho spisu vyplývajú tieto relevantné úkony strán a okresného súdu v posudzovanej veci:

- 3. septembra 2012 – sťažovatelia doručili návrh okresnému súdu na odstránenie stavieb s príslušenstvom a vypratanie hnutelných vecí s prílohami, smerujúci proti 28 identifikovaným účastníkom s rodinami, súčasťou príloh boli aj predžalobné výzvy adresované a doručené označeným žalovaným a geometrický plán,

- 20. septembra 2012 – úradný záznam o telefonáte s právnym zástupcom, v ktorom okresný súd žiadal doplniť presné údaje žalovaných, označených ako „s rodinou“, a návrhy na uvedenie konkrétnych povinností, ktoré žiadajú jednotlivým žalovaným uložiť,

- 1. októbra 2012 – sťažovatelia podali návrh na pribratie znalca z odboru geodézie a kartografie do konania,

- 15. februára 2013 – urgencia sťažovateľov na pribratie znalca z odboru geodézie a kartografie do konania,

- 20. septembra 2012 – úradný záznam o telefonáte s právnym zástupcom, že nie je možné nariadiť znalecké dokazovanie, pretože nie je náležite určený okruh žalovaných s uvedením, že môže dôjsť k problémom súvisiacim s doručovaním označeným osobám,

- 7. novembra 2014 – okresný súd uznesením vyzval sťažovateľov na konkrétne doplnenie a opravu žaloby,

- 30. marca 2015 – odpoveď na výzvu okresného súdu o nemožnosti splniť výzvu, keďže sťažovatelia nedisponujú informáciami rovnako ako samotná obec, opätovný návrh na ustanovenie znalca, ktorý pod ochranou Policajného zboru zdokumentuje a doplní požadované údaje, keďže ako subjekty súkromného práva nedisponujú potrebnými právnymi prostriedkami,

- 12. apríla 2016 – výzva na poskytnutie súčinnosti adresovaná obci [REDACTED]

- 25. mája 2016 – odpoveď obce [REDACTED] poskytnutie údajov o obyvateľoch bývajúcich v rómskej osade,

- 24. apríla 2017 – žiadosť právneho zástupcu sťažovateľov o určenie termínu pojednávania,

- 31. mája 2017 – uznesenie okresného súdu o odmietnutí žaloby,

- 16. júna 2017 – odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu o odmietnutí žaloby,

- 10. júla 2019 – uznesenie okresného súdu o zrušení uznesenia z 31. mája 2019 z dôvodu spresnenia údajov o žalovaných v podaní sťažovateľov zo 16. júna 2017,

- 11. novembra 2019 – sťažovatelia podaním urgujú okresný súd o určenie termínu pojednávania,

- 30. júna 2020 – výzva okresného súdu adresovaná žalovaným na písomné vyjadrenie k žalobe.

8. Právny zástupca sťažovateľov sa k stanovisku okresného súdu vyjadril podaním doručeným 10. júla 2020, vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci a v podstatnom uviedol, že okresný súd bol dlhodobo nečinný, doteraz neurčil termín pojednávania ani predbežné prejednanie sporu. Podľa názoru sťažovateľov „*nie je na mieste odkaz na tvrdenia o nečinnosti sťažovateľov, lebo sťažovatelia podali riadnu žalobu na súd, pričom porušovateľ ako súd prvej inštancie sám v rámci autoremedúry uznal svoje právne pochybenie a zrušil uznesenie o odmietnutí veci (mimočodom mal to u seba cca 1 rok či viac)*“. Vychádzajúc z uvedeného, neobstojí právne neúčinné a irelevantné vyjadrenie porušovateľa.

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskom okresného súdu, replikou sťažovateľa, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Sťažovatelia sa sťažnosťou (v rozsahu prijatom na ďalšie konanie) domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

14. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

15. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

17. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá,

predchádzali zbytočným priet'ahom, konali hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

18. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

19. Pokiaľ ide o zložitosť veci (právnú a skutkovú), teda žaloby o odstránenie stavieb s príslušenstvom a vypratanie nehnuteľností, ústavný súd konštatuje, že predmetná vec sťažovateľov od začiatku vykazovala skutkovú a právnú zložitosť, ktorá bola daná tým, že ide o nelegálnu rómsku osadu, a z toho vyplývajúce problémy, predovšetkým komplikácie pri identifikovaní žalovaných, existujúcich stavieb bez označenia, ako aj komplikácie pri doručovaní písomností veľkému počtu žalovaných. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že skutková a právna zložitosť veci sťažovateľov mala vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, zároveň však konštatuje, že doterajšiu dĺžku napadnutého konania a jeho súčasné štádium nie je možné samotnou zložitou veci ospravedlniť.

20. Pri hodnotení správania sťažovateľov ako žalobcov v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že sťažovatelia neprispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Obranu okresného súdu, že nedostatočne identifikovali žalovaných a existujúce stavby stojace na pozemkoch v ich vlastníctve, nemožno akceptovať, pretože sťažovatelia od počiatku navrhovali riešenie v podobe návrhu na ustanovenie znalca, ktorý by s podporou Policajného zboru bol oprávnený požadované informácie získať. Ústavný súd tu poukazuje na špecifickosť situácie, keď sťažovatelia nedisponovali potrebnými

informáciami a právnymi prostriedkami na požadovanom odstránení nedostatkov žaloby, preto prostredníctvom okresného súdu žiadali o poskytnutie informácií od obce, ako aj návrhom na znalecké dokazovanie. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd využiť všetky dostupné prostriedky na získanie chýbajúcich informácií.

21. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov, bol postup samotného okresného súdu.

22. Ústavný súd, vychádzajúc z doterajšej dĺžky napadnutého konania (približne 8 rokov v čase rozhodovania ústavného súdu), po preskúmaní doterajšieho postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že okresný súd nekonal v primeraných lehotách (bez dlhších prestávok, pozn.), nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov a zároveň nebol schopný účinne zabezpečiť podklady nevyhnutné k rozhodnutiu o veci samej, teda nekonal dostatočne razantne a efektívne, čoho dôkazom je samotná skutočnosť, že napadnuté konanie je aj po 8 rokoch od jeho začatia stále len v počiatočnom štádiu prípravy na prvé pojednávanie.

23. Ústavný súd dlhodobo zastáva názor, že zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

24. Vychádzajúc z chronológie úkonov uvedených v bode 8 odôvodnenia tohto nálezu, je nutné konštatovať, že konanie ako celok je poznačené nesústredenou a neefektívnou činnosťou. Preto ústavný súd dospel k záveru, že postup okresného súdu v napadnutom konaní nie je možné považovať za súladný so základným právom sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

25. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 1 C 80/2012 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o s'ťažnosti s'ťažovateľov právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

27. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť s'ťažovateľovi finančné zadost'učinenie, v tejto lehote priznané finančné zadost'učinenie s'ťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadost'učinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

28. S'ťažovatelia v ústavnej s'ťažnosti žiadali priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume po 15 000 € z titulu majetkovej ujmy z dôvodu stavu právnej neistoty, ako aj s poukazom na zásady spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva.

29. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania vedeného okresným súdom, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľov, špecifické okolnosti objektívne sťažujúce postup v napadnutom konaní, a všetky okolnosti daného prípadu, a majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou (nie náhrada majetkovej ujmy, pozn.), ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € obom sťažovateľom spoločne a nerozdielne za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Právny zástupca sťažovateľov si nárok na náhradu trov konania uplatnil v sume 800,37 € (623,37 + 177 €).

32. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Odmenu priznal za tri úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania, podanie sťažnosti (vykonané v roku 2019) a písomné podanie týkajúce sa veci samej (vykonané v roku 2020). Vychádzal pritom z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2018, ktorá bola 980 € a za prvý polrok 2019, ktorá bola 1 062 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2019, ako aj v roku 2020. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2019 v zmysle § 11 ods. 3

vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 163,33 €, a za rok 2020 predstavuje sumu 177 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 9,80 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 173,13 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2019, t. j. za dva úkony 346,26 € a odmena za jeden úkon uskutočnený v roku 2020 spolu s režijným paušálom 10,62 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 187,62 €. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom tak, ako to vyplýva zo súdneho spisu, predstavujú sumu 533,88 € (uvedené platí aj pre prípad, že právny zástupca zastupoval dvoch sťažovateľov, pozn.), ktoré sa vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca je aj platcom dane z pridanej hodnoty, zvyšujú o 20 %. Ústavný súd preto úspešným sťažovateľom priznal náhradu trov konania v sume 640,66 € (bod 4 výroku nálezu).

33. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2020

Ľuboš Szigeti
predseda senátu